

Onsdagen den 5 april 2017

P8_TA(2017)0124

Hantering av flykting- och migrantrörelserna: den roll som EU:s yttre åtgärder spelar**Europaparlamentets resolution av den 5 april 2017 om hantering av flykting- och migrantrörelserna: den roll som EU:s yttre åtgärder spelar (2015/2342(INI))**

(2018/C 298/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 3, 8 och 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artiklarna 80, 208 och 216 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av den globala strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik som offentliggjordes i juni 2016,
- med beaktande av kommissionens meddelande *En europeisk migrationsagenda* av den 13 maj 2015 (COM(2015)0240), *Tvångsflyttning och utveckling* av den 26 april 2016 (COM(2016)0234), kommissionens meddelande om en ny partnerskapsram med tredjeländer inom den europeiska migrationsagendan av den 7 juni 2016 (COM(2016)0385) och *Stärkta europeiska investeringar för tillväxt och sysselsättning – Andra etappen av Europeiska fonden för strategiska investeringar och en ny europeisk yttre investeringsplan* av den 14 september 2016 (COM(2016)0581) och Europeiska kommissionens gemensamma meddelanden och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik med titeln *Åtgärder mot flyktingkrisen i Europa: den roll som EU:s yttre åtgärder spelar* av den 9 september 2015 (JOIN(2015)0040), *Migration längs den centrala Medelhavsrutten: Hantera flödena och rädda liv* av den 25 januari 2017 (JOIN(2017)0004) och *Översyn av den europeiska grannskapspolitiken* av den 18 november 2015 (JOIN(2015)0050),
- med beaktande av rådets (allmänna frågor) slutsatser om den övergripande strategin för migration och rörlighet av den 3 maj 2012,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser om migration av den 25–26 juni, 15 oktober och 17–18 december 2015 och av den 17–18 mars och 28 juni 2016,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser om migration i EU:s utvecklingssamarbete av den 12 december 2014, om migration av den 12 oktober 2015, om EU:s strategi när det gäller tvångsflyttningar och utveckling av den 12 maj 2016 och om de yttre aspekterna av migration av den 23 maj 2016,
- med beaktande av slutsatserna från rådet (utrikes frågor) om prioriteringar och konsekvenser av det framtida partnerskapet med Jordanien och Libanon av den 17 oktober 2016,
- med beaktande av förklaringen av den 8 oktober 2015 från högnivåkonferensen om östra Medelhavsrutten och västra Balkanrutten,
- med beaktande av den politiska förklaringen och handlingsplanen från toppmötet i Valletta den 11–12 november 2015,
- med beaktande av slutsatserna från toppmötet i Bratislava den 16 september 2016,
- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 9/2016 EU:s utgifter för den externa migrationspolitiken i länderna i södra Medelhavsområdet och det östra grannskapet fram till 2014,
- med beaktande av FN:s konvention och protokoll angående flyktingars rättsliga ställning, och av grundläggande internationella konventioner om mänskliga rättigheter, den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

Onsdagen den 5 april 2017

- med beaktande av Genèvekonventionerna och deras tilläggsprotokoll som reglerar genomförandet av väpnade konflikter och syftar till att begränsa deras effekter,
 - med beaktande av slutdokumentet av den 25 september 2015 från Förenta nationernas toppmöte om hållbar utveckling *Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling*,
 - med beaktande av New York-förklaringen om flyktingar och migranter av den 19 september 2016 från FN:s generalforsamlings högnivåmöte för att hantera omfattande flykting- och migrantrörelser och bilagorna till den om en vittomspännande åtgärdsplan för flyktingar och om åtgärder för en global pakt för säker, kontrollerad och laglig migration,
 - med beaktande av sina tidigare resolutioner, särskilt resolutionerna av den 9 juli 2015 om översynen av den europeiska grannskapspolitiken ⁽¹⁾, den 8 mars 2016 om situationen för kvinnliga flyktingar och asylsökande i EU ⁽²⁾, den 12 april 2016 om situationen i Medelhavet och behovet av ett helhetsgrepp på migration i EU ⁽³⁾, den 13 september 2016 om EU:s förvaltningsfond för Afrika: konsekvenserna för utvecklingsbistånd och humanitärt bistånd ⁽⁴⁾ och den 25 oktober 2016 om mänskliga rättigheter och migration i tredjeländer ⁽⁵⁾,
 - med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i utskottet för utrikesfrågor och utskottet för utveckling, i enlighet med artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för utveckling och yttrandena från budgetutskottet och utskottet för medborgarligen fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0045/2017), och av följande skäl:
- A. Migration är en mänsklig rättighet som har formulerats i artikel 13 i FN:s förklaring om de mänskliga rättigheterna. Människor bör ha rätt att leva i sitt hemland och i den region där de är födda och uppvuxna och där de har sina kulturella och sociala rötter.
- B. Människors rörlighet ligger på en historiskt hög nivå, med 244 miljoner internationella migranter som av olika orsaker migrerar både frivilligt och ofrivilligt. En sådan internationell migration äger rum främst inom en och samma region och mellan utvecklingsländer. Enligt IOM utgör kvinnor den största delen av de internationella migranterna i Europa (52,4 procent) och Nordamerika (51,2 procent). Migrationsflödena från söder till söder har fortsatt att växa jämfört med rörelserna från söder till norr. År 2015 var 90,2 miljoner internationella migranter, födda i utvecklingsländer, bosatta i andra länder på södra halvklotet, medan 85,3 miljoner födda i söder var bosatta i länder på norra halvklotet.
- C. Allt fler barn utan medföljande vuxna tar sig över Medelhavet, och antalet döda i Medelhavet fortsätter att stiga (5 079 under 2016 jämfört med 3 777 under 2015, enligt IOM) trots de utökade räddningsinsatserna.
- D. Under 2015 befann sig enligt FN:s flyktingkommissariat ett rekordhøgt antal människor, närmare bestämt 65,3 miljoner personer – inklusive 40,8 miljoner internflyktingar och 21,3 miljoner flyktingar – på flykt på grund av konflikter, våld, människorättskränkningar, kränkningar av internationell humanitär rätt och destabilisering. Dessutom har många fördrivits på grund av naturkatastrofer, ojämlikhet, fattigdom, dåliga socioekonomiska utsikter, klimatförändringar, bristen på en seriös och långsiktig utvecklingspolitik och avsaknaden av en politisk vilja att på ett handfast sätt ta itu med de strukturella problem som förstärker dessa migrationsströmmar. Enligt FN:s flyktingkommissariat finns det minst 10 miljoner statslösa personer.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0272.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0073.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0102.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0337.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0404.

Onsdagen den 5 april 2017

- E. De uppgifter som för närvarande finns tillgängliga tyder på att antalet flyktingar har ökat med mer än 50 procent de senaste fem åren. Denna förbluffande ökning förklaras av flera faktorer, däribland att flyktingars frivilliga återvändande har legat på sin lägsta nivå sedan 1980-talet, att antalet flyktingar som erbjuds möjligheter till lokal integration fortfarande är begränsat och att vidarebosättningsstalen ligger kvar på runt 100 000 per år.
- F. 6,7 miljoner flyktingar lever under utdragna tvångsflyttningssituationer – vilka beräknas vara i genomsnitt runt 26 år – med en total brist på utsikter. Det finns alltså oacceptabelt få hållbara lösningar på tvångsflyttningar, vilket gör det nödvändigt att betrakta tvångsflyttningar som en politisk och utvecklingsmässig utmaning, inte enbart en humanitär utmaning.
- G. Denna globala utmaning kräver en holistisk och multilateral strategi baserad på internationellt samarbete och synergieffekter samt samordnade och konkreta lösningar som inte bara är reaktiva, utan också förutser eventuella framtida kriser. 86 procent av världens flyktingar lever i fattiga regioner, där de minst utvecklade länderna hyser 26 procent av det totala antalet och därför lider av pressad kapacitet och ytterligare destabilisering av sin egen sociala och ekonomiska sammanhållning och utveckling. Det är mycket ovanligt att dessa länder har verktyg för att skydda migranternas rättigheter, ens på asylområdet. Den miljon människor som anlände till EU under 2015 utgjorde 0,2 procent av EU:s befolkning, jämfört med en mycket större andel (upp till 20 procent) i grannländer eller i Europa på 1990-talet.
- H. Flyktingar, internflyktingar och migranter utgör juridiskt sett olika kategorier, men i verkligheten sker stora och blandade människoströmmar ofta på grund av en rad olika politiska, ekonomiska, sociala, utvecklingsmässiga, humanitära och människorättsrelaterade konsekvenser som går över gränserna. Den mänskliga värdigheten för alla människor som ingår i dessa strömmar måste stå i centrum för all EU-politik avseende sådana frågor. Dessutom måste flyktingar och asylsökande alltid behandlas i enlighet med sin status och inte under några omständigheter förnekas tillgång till sina rättigheter enligt relevanta internationella konventioner och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Den juridiska distinktionen mellan flyktingar och migranter bör inte tolkas som att migration av ekonomiska skäl eller för att söka efter ett bättre liv är mindre legitimt än att fly från förföljelse. I de flesta fall hotas både politiska och ekonomiska rättigheter, bland andra centrala mänskliga rättigheter, i situationer av konflikt, instabilitet eller oro och fortsätter att utmanas till följd av tvångsflyttningar.
- I. Den pågående mat- och näringskrisen i Sahel gör att människors motståndskraft urholkas, vilket förvärras av att kriserna snabbt avlöser varandra, att det råder brist på grundläggande tjänster och av konflikterna i regionen. Denna situation kommer att orsaka fortsatt migration.
- J. Vid varje etapp under resan utsätts migranterna för alla slags fysiska och psykiska faror, inklusive våld, utnyttjande, människohandel och sexuella och könsbaserade övergrepp. Detta gäller särskilt för utsatta människor, såsom kvinnor (t. ex. kvinnor som är familjeöverhuvuden eller gravida kvinnor), barn – oavsett om de är ensamkommande eller om de skilts från eller åtföljs av sina familjer –, hbt-personer, personer med funktionsnedsättning, personer i akut behov av medicinsk behandling samt äldre. Dessa utsatta grupper bör omgående beviljas humanitärt skydd och tillgång till skydd och vidarelösningmekanismer och till uppehållsstatus och grundläggande tjänster, inklusive hälso- och sjukvård som ett led i vidarebosättningen eller under det att deras asylansökningar behandlas i enlighet med gällande lagstiftning.
- K. Människors ökade rörlighet kan – om den hanteras på ett säkert, kontrollerat, lagligt och ansvarsfullt och förebyggande sätt – minska risken för att migranter och flyktingar utsätts för skada. Den ökade rörligheten kan också medföra betydande fördelar för både värdländer och migranter, vilket även erkänns i 2030-agendan, och kan dessutom utgöra en viktig tillväxtfaktor för värdländerna, däribland EU. Dessa fördelar underskattas ofta gravt. EU måste ta fram genomförbara lösningar, bland annat anlitande av utländska arbetstagare, för att föregripa det ökande åldrandet i Europa och på så sätt garantera en balans mellan personer i förvärsarbete och den icke-aktiva befolkningen i EU samt tillgodose specifika arbetsmarknadsbehov.

Onsdagen den 5 april 2017

- L. EU:s insatser har mobiliserat olika inre och yttre instrument, men förefaller ha fokuserat alltför mycket på kortsiktiga insatser och på att minska eller stoppa förflyttningarna. Denna kortsiktiga strategi hanterar inte vare sig orsakerna till tvångsförflyttningar och migration eller migranternas humanitära behov. Det är nödvändigt att ytterligare förbättra EU:s verktyg för krishantering och förebyggande av konflikter, eftersom våldsamma konflikter utgör den viktigaste grundorsaken till tvångsförflyttningar.
- M. Europeiska revisionsrätten har uttryckt allvarligt tvivel kring effektiviteten hos EU:s utgifter för den externa migrationspolitiken, bland annat när gäller projekten för migranternas mänskliga rättigheter. Revisionsrätten kom också fram till att säkerhet och gränsskydd var det dominerande inslaget i EU:s migrationsutgifter.
- N. Humanitärt bistånd baserat på behov och respekt för principerna om humanitet, neutralitet, opartiskhet och oberoende, samt på efterlevnad av internationell humanitär rätt och mänskliga rättigheter enligt Genèvekonventionerna och deras tilläggsprotokoll måste ligga till grund för alla EU:s yttre åtgärder. Biståndet måste vara oberoende, dvs. fritt från alla politiska, ekonomiska och säkerhetsmässiga överväganden samt fritt från alla former av diskriminering.
- O. Ett lyckat genomförande av en människorättsbaserad migrationspolitik kräver att man utmanar den negativa bilden av migrationen och utvecklar positiva berättelser där migrationen beskrivs som en möjlighet för värdländerna, i syfte att motverka extremism och populism.
- P. EU har ett ansvar för att stödja sina genomförandepartners med att genomföra ett snabbt och effektivt bistånd och skydd av hög kvalitet, och bör svara inför den berörda befolkningen. I detta avseende kräver EU:s partner snabb och förutsebar finansiering, och beslut om att anslå finansiering för ändrade eller nya prioriteringar bör erbjuda dem tillräcklig tid för planering och mildrande åtgärder.
- Q. Decentraliserat samarbete kan bidra till att man får ett bättre grepp om behoven och kulturerna hos internflyktingar, migranter och flyktingar och ökar medvetenheten hos lokalbefolkningen om de utmaningar som migranter möter i sina ursprungsländer. Lokala och regionala europeiska regeringar kan spela en viktig roll för att bidra till att hantera dessa grundorsaker, genom att bygga upp kapacitet.
- R. I artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen står det uttryckligen att "unionens åtgärder i internationella sammanhang ska utgå från de principer som har legat till grund för dess egen tillblivelse, utveckling och utvidgning och som den strävar efter att föra fram i resten av världen: demokrati, rättsstaten, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet, respekt för människors värde, jämlikhet och solidaritet samt respekt för principerna i Förenta nationernas stadga och i folkrätten". Enligt artikel 208 i Lissabonfördraget syftar utvecklingsbistånd till att minska och slutligen utrota fattigdomen i tredjeländer.

Vittomspännande och principbaserade EU-åtgärder för att hantera förändringarna i rörlighet

1. Europaparlamentet understryker att vi i dag bevittnar en historiskt stor rörlighet bland människor. Parlamentet framhåller att världssamfundet ofördröjligen måste stärka de gemensamma insatserna för att hantera de utmaningar och de möjligheter som denna företeelse medför. Parlamentet betonar att dessa insatser måste grundas på solidaritetsprincipen och att de inte bara bör fokusera på en säkerhetsbaserad strategi, utan också bör vägledas av ett fullständigt skydd av rättigheterna och värdigheten för var och en som på grund av praktiska omständigheter tvingas att lämna hus och hem för att söka sig ett bättre och säkrare liv. Alla insatser bör särskilt uppmärksamma dem som är mest utsatta och omfatta stöd till dem i deras hemland. Parlamentet understryker att flyktingar och migranter, även om behandlingen av dem styrs av olika rättsliga ramar, har samma universella mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, och att dessa måste upprätthållas oavsett personernas respektive rättsliga status. Parlamentet påminner om att EU måste handla i enlighet med sina värden och principer på alla gemensamma politikområden och främja dem i sina yttre förbindelser, inklusive sådana som fastställs i artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen. Parlamentet påminner om att EU:s yttre politik måste vara sammanhängande och i överensstämmelse med andra politikområden med en extern dimension.

Onsdagen den 5 april 2017

2. Europaparlamentet betonar att denna höga nivå av mänsklig rörlighet uppstått som en följd av många olika komplicerade orsaker som kräver evidensbaserade beslut för att differentiera mellan dess beståndsdelar och utveckla riktade politiska insatser. Parlamentet understryker att EU och dess medlemsstater måste ta hänsyn till denna rådande verklighet och utveckla ett nytt förhållningssätt till människors rörlighet baserat på verkliga uppgifter och EU:s intressen, genom att främja människors motståndskraft och öka deras tillgång till grundläggande tjänster, framför allt utbildning, och deras integration och bidrag till lokala sammanhang genom att erbjuda möjligheter till anställning och egenföretagande.

3. Europaparlamentet betonar att internationell migration kan bidra till den socioekonomiska utvecklingen, vilket också har visat sig historiskt sett, och att det är nödvändigt att anlägga ett positivt synsätt som främjar en verklig och objektiv förståelse av frågan och av de gemensamma fördelarna, i syfte att motverka ett främlingsfientligt, populistiskt och nationalistiskt samtalsklimat. Parlamentet välkomnar därför FN:s "tillsammans"-kampanj för att motverka den negativa bilden av och attityden till flyktingar och migranter, och uppmanar EU-institutionerna att samarbeta fullt ut med FN till stöd för denna kampanj. Parlamentet betonar vikten av att anta globala, europeiska, nationella och lokala politiska åtgärder med inriktning på medellång och lång sikt och inte uteslutande till följd av omedelbara politiska påtryckningar eller nationella valtaktiska överväganden. Parlamentet framhåller att dessa åtgärder måste vara konsekventa, meningsfulla, inkluderande och flexibla, med syftet att reglera migration som ett vanligt mänskligt fenomen och hantera berättigade farhågor rörande gränsförvaltning, socialt skydd för utsatta grupper och social integration av flyktingar och migranter.

4. Europaparlamentet betonar att systemet för humanitärt bistånd är extremt överbelastat och att dess finansiella resurser aldrig kommer att räcka till när det gäller att reagera på tvångsflyttningsskriser, särskilt med tanke på att flertalet av dessa tenderar att bli utdragna. Parlamentet noterar därför att den nya politiska ram som kommissionen beskriver i sitt meddelande "Tvångsflyttning och utveckling" från april 2016 är ett steg i rätt riktning, och uppmanar Europeiska utrikesjämbudet och kommissionen att genomföra dess innehåll i den nya ramen för partnerskap med tredjeländer. Parlamentet framhåller vikten av en omfattande och mer hållbar strategi för att hantera migration, bland annat främjande av starkare kopplingar mellan humanitära insatser och utvecklingsinsatser och behovet att samverka med olika partner – regionala aktörer, regeringar, lokala myndigheter, diasporan, det civila samhället, inbegripet flykting- och migrantorganisationer, lokala religiösa organisationer och berörda icke-statliga organisationer samt den privata sektorn – i syfte att ta fram riktade och evidensbaserade strategier för att ta itu med denna utmaning samtidigt som man erkänner att humanitärt bistånd inte är ett krishanteringsinstrument såsom fastslås i det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd.

5. Europaparlamentet betonar att EU:s utvecklingssamarbete även framöver bör ta itu med och effektivt motverka de bakomliggande orsakerna till tvångsflyttningar och migration – dvs. väpnade konflikter, olika former av förföljelse, könsrelaterat våld, dåliga styrelseformer, fattigdom, avsaknad av ekonomiska möjligheter samt klimatförändringar – genom att bekämpa statsinstabilitet och främja fred och säkerhet, konfliktlösning och återförsoningsprocesser efter konflikter samt rättvisa och jämlikhet samt genom att stärka institutionerna, den administrativa kapaciteten, demokratin, de goda styrelseformerna, rättsstatsprincipen och respekten för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, i linje med det 16:e målet för hållbar utveckling i den nya 2030-agendan och principerna i FN-stadgan och internationell rätt.

6. Europaparlamentet understryker behovet av att fokusera på de socioekonomiska aspekterna av migrationsfenomenet, genomföra nödvändiga landspecifika analyser av de bakomliggande orsakerna till tvångsflyttningar och migration och uppmanar ursprungsländerna att anta åtgärder och politik som leder till att det skapas värdig sysselsättning och reella ekonomiska möjligheter, så att migration blir ett val och inte ett tvång. EU uppmanas att fullfölja politik som syftar till att minska och på sikt upplåna fattigdomen, motverka ojämlikhet och otrygg livsmedelsförsörjning, främja ekonomisk utveckling, bekämpa korruption och stärka de offentliga grundläggande tjänsterna. För att en politisk strategi ska bli framgångsrik bör behovet av ekonomisk återhämtning i både värd- och ursprungsländerna erkännas. Parlamentet framhåller att konsekvensen mellan olika utvecklingspolitiska åtgärder måste ökas.

7. Europaparlamentet understryker att sysselsättning och ekonomiska möjligheter är avgörande för att mildra effekterna av den sårbarhet som uppkommer till följd av tvångsflyttning. Parlamentet uppmanar EU att hjälpa migranter och flyktingar att flytta till platser som erbjuder sådana möjligheter. Vidare uppmanas EU att bidra till att skapa möjligheter på flyktingarnas exilort (bland annat genom att undanröja hinder som gör det svårare för dem att komma in på arbetsmarknaden) och hjälpa dem att utveckla nya kompetenser som är mer anpassade för behoven på den lokala arbetsmarknaden.

Onsdagen den 5 april 2017

8. Europaparlamentet välkomnar EU:s åtagande att – såsom världens största bidragsgivare – bevilja humanitärt bistånd för att förbättra flyktingars levnadsvillkor. EU och medlemsstaterna uppmanas enträget att uppfylla de löften som redan avgetts och att öka sina finansiella åtaganden i linje med det ökade behovet av humanitär hjälp. Parlamentet noterar att den humanitära insatsen kommer först av allt vid tvångsflyttningsskriser. Parlamentet understryker att internationell rätt och de humanitära principerna om humanitet, neutralitet, opartiskhet och självständighet måste förbli den vägledande ramen för EU:s humanitära insatser vid flyktingkriser och tvångsflyttningsskriser.

9. Europaparlamentet är medvetet om att miljoner medmänniskors rättigheter och värdighet kommer att begränsas ytterligare om de försmäktar i flyktingläger eller i utkanter av städer där de inte har tillgång till basala behov, uppehälle och inkomstmöjligheter.

10. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att erkänna jämställdhetsdimensionen vid migration, som omfattar inte bara kvinnors sårbarhet när det gäller alla former av övergrepp, utan också de många olika anledningarna till migrationen, kvinnornas roll i samband med nödgärder i krisituationer, deras socioekonomiska bidrag och deras aktiva deltagande i konfliktlösning och förebyggande arbete samt i utvecklingen efter konflikter och återuppbyggnaden av ett demokratiskt samhälle. Parlamentet konstaterar att en inriktning på kvinnors egenmakt och den allt större roll de spelar som beslutsfattare är avgörande för att man ska kunna ta itu med de bakomliggande orsakerna till tvångsflyttningar och för att säkerställa respekten för kvinnors rättigheter och rätt till självbestämmande under hela migrationsprocessen. Det är nödvändigt att tillämpa ett jämställdhets- och åldersperspektiv på EU:s politik avseende flykting- och migrantrörelser.

11. Europaparlamentet uppmanar till ett ökat samarbete med FN och andra aktörer, samt ökat finansiellt stöd till UNHCR och UNRWA. Parlamentet framhåller i detta sammanhang behovet av att förbättra levnadsvillkoren i de flyktinglägren, särskilt i fråga om hälsa och utbildning, och att gradvis avsluta beroendet av humanitärt bistånd i dagens utdragna kriser genom att främja motståndskraften och ge människorna som flyr möjligheten att leva ett värdigt liv som personer som bidrar till sina värdländer fram till dess att de eventuellt återvänder frivilligt eller vidarebosätts.

12. Europaparlamentet framhäver de viktiga åtgärder som EU har vidtagit för att hantera den externa dimensionen av migrationskrisen, särskilt kampen mot organiserad brottslighet som ägnar sig åt migrantermuggling och människohandel, samt det utökade samarbetet med ursprungsländerna och transitländerna.

13. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att inrätta ramar och strukturer i ursprungsländerna för skydd och värdigt mottagande av återsända migranter, som är sårbara och marginaliserade, och att ge dem tillgång till de medel de behöver för en lyckad sociokulturell integration.

14. Europaparlamentet påminner om att utsatta grupper – inklusive kvinnor, barn (både sådana som åtföljs av sina familjer och ensamkommande), personer med funktionsnedsättning, äldre och hbtqi-personer – är särskilt utsatta för övergrepp under alla hela migrationsprocessen. Parlamentet påminner om att kvinnor och flickor dessutom i hög grad riskerar att utsättas för sexuellt och könsrelaterat våld, även efter det att de nått platser som betraktas som säkra. Parlamentet vill att dessa grupper ges särskilt bistånd och ökat humanitärt skydd som ett led i deras vidarebosättnings- eller integrationsprocess och att de prioriteras vid mottagningsförfaranden där hänsyn tas till jämställdhetsaspekter och minimistandarder respekteras i högre grad, samt där det tillämpas effektivare familjeåterföreningsvillkor. Parlamentet ser gärna att utsatta personer förses med särskilda skyddsmekanismer mot våld och diskriminering under asylförfarandet och att de ges tillgång till uppehållsstatus och grundläggande tjänster, inklusive hälso- och sjukvård och utbildning, i enlighet med gällande lagstiftning. EU uppmanas att i samband med sitt samarbete med tredjeländer ta fram utbildningsprogram som avser de särskilda behoven hos utsatta flyktingar och migranter.

15. Europaparlamentet betonar att barn utgör en stor del av migranterna och flyktingarna, och att specifika procedurer måste tas fram och genomföras för att säkerställa deras skydd, i linje med FN:s konvention om barnets rättigheter. Parlamentet uppmanar värdländerna att säkerställa att flyktingbarn får full tillgång till utbildning och att så långt som möjligt integrera dem i de nationella utbildningssystemen. Parlamentet uppmanar även aktörerna inom humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd att sätta större fokus på utbildning av lärare från både ursprungsländerna och värdländerna samt uppmanar internationella givare att prioritera utbildning i sina insatser för att bemöta flyktingkrisen, genom program som syftar till att engagera och ge psykologiskt stöd åt flyktingbarn samt främja undervisning i värdlandets språk för att bättra

Onsdagen den 5 april 2017

integrera flyktingbarn. Parlamentet välkomnar ekonomiskt stöd till mer utbildning för syriska barn och den senaste tidens ökning av utbildningsutgifternas andel av EU:s humanitära biståndsbudget från 4 % till 6 %, vilket gör EU till ledare när det gäller att stödja utbildningsprojekt i nödsituationer i hela världen. Parlamentet efterlyser större effektivitet i genomförandet av denna nya finansiering.

16. Europaparlamentet framhåller statslöshet som en avsevärd utmaning på människorättsområdet. Parlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att bekämpa statslöshet inom ramen för alla yttre åtgärder från EU:s sida, särskilt genom att ta itu med diskriminering i medborgarskapslagar på grund av kön, religion eller minoritetsstatus, främja barns rätt till medborgarskap och stödja den kampanj som FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) inlett för att utrota förekomsten av statslöshet senast 2024. Parlamentet kritiserar att avresor från eller återvändande till vissa staters territorium har begränsats eller förbjudits, och kritiserar statslöshetens konsekvenser för tillgången till rättigheter. De nationella regeringarna och parlamenten uppmanas att avskaffa bestraffande rättsliga system som betraktar migration som en lagöverträdelse.

17. Europaparlamentet understryker att ett övergripande mål inom ramarna för EU:s externa migrationspolitik, i linje med EU:s principer, bör bestå i att upprätta ett multilateralt styrsystem för internationell migration där FN:s senaste högnivåmöte är ett första steg.

Bättre hantering av internationell migration: ett globalt ansvar

18. Europaparlamentet är mycket oroat över den amerikanska regeringens färsk beslut att tillfälligt neka medborgare från sju länder med muslimsk majoritet inresa i USA och att tillfälligt upphäva USA:s flyktingssystem. Denna typ av diskriminerande beslut underblåser invandrings- och främlingsfientliga stämningar, kan strida mot de viktigaste instrumenten för internationell rätt, såsom Genèvekonventionen, och kan allvarligt urholka de nuvarande globala ansträngningarna för att få till stånd ett rättvist internationellt delat ansvar för flyktingarna. EU och dess medlemsstater uppmanas att inta en stark gemensam hållning när det gäller att försvara det internationella skyddssystemet och rättssäkerheten för alla berörda befolkningsgrupper, särskilt EU-medborgarna.

19. Europaparlamentet välkomnar FN:s generalförsamlings högnivåmöte den 19 september 2016 för att hantera omfattande flykting- och migrantrörelser, och att USA stod värd för ledarnas toppmöte, eftersom migrationsströmmarna är ett globalt ansvar som kräver effektiva globala svarsåtgärder och ett starkt samarbete mellan alla berörda parter för att uppnå en hållbar lösning som till fullo respekterar de mänskliga rättigheterna. Parlamentet välkomnar resultaten av dessa toppmöten som ett uttryck för verkliga kraftfulla politiska åtaganden utan motstycke, och hoppas att detta snabbt kommer att bana väg för globala svarsåtgärder och ett verkligt delat internationellt ansvar för flyktingar och omfattande migrantrörelser över hela världen. Parlamentet beklagar emellertid djupt avsaknaden av specifika utfästelser eller rättsligt bindande åtaganden vad gäller bistånd eller reformer, vilka krävs för att eliminera det rådande glappet mellan retorik och verklighet. Samtliga berörda parter uppmanas att säkerställa ett fortsatt, akut och ändamålsenligt politiskt engagemang och samarbete, utbyte av kunskap och erfarenheter med partnerländer, organisationer i det civila samhället och lokala myndigheter samt finansiering och konkreta solidaritetshandlingar till stöd för värdländerna. Parlamentet understryker behovet av mer samordning mellan EU och dess internationella partner på FN-nivå för att ta itu med utmaningarna i samband med migrationen. EU och dess medlemsstater uppmanas att gå i spetsen för de internationella insatserna, särskilt när det gäller att se till att avtal – inklusive de kommande FN-pakterna om flyktingar och säker, kontrollerad och laglig migration – utan dröjsmål omsätts i praktiken och vid behov åtföljs av uppföljningsmekanismer.

20. Europaparlamentet understryker att ett globalt samarbete kring migration och rörlighet bör baseras på regionala och subregionala ramar. EU uppmanas att stärka planerna på samarbete med regionala organisationer såsom Afrikanska unionen, Arabförbundet och Golfstaternas samarbetsråd för att även främja förvaltning av mellanregional rörlighet, och understryker behovet av att uppmantra dessa regionala organisationer att delta fullt ut i detta samarbete. Parlamentet noterar att ekonomisk integration på subregional nivå, särskilt i Afrika, också är ett verktyg för gemensam förvaltning och för att uppmantra syd-syd-initiativ för hantering av migration och rörlighet. EU uppmanas med kraft att kräva ett större och mer trovärdigt engagemang från Afrikanska unionens sida när det gäller att förhindra politiska kriser i Afrika.

Onsdagen den 5 april 2017

21. Europaparlamentet understryker att EU kan dra fördel av ett tätare samarbete och en närmare synergi med multilaterala utvecklingsbanker och specialiserade FN-organ, i synnerhet FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) och den numera FN-anknutna Internationella organisationen för migration (IOM). Parlamentet noterar Världsbankens senaste idéer kring människor som tvingats till förflyttning, och välkomnar erkännandet av behovet av att utveckla strategier för skydd och asyl som ger människor som tvingats till förflyttning stöd till integration, samtidigt som även värdländerna tvingas att uppnå sina utvecklingsmål.

22. Europaparlamentet understryker att vidarebosättning av tvångsförflyttade personer är ett akut ansvar som åligger världssamfundet, där UNHCR spelar en viktig roll. EU:s medlemsstater uppmanas att till fullo fullgöra sina åtaganden. Det är mycket viktigt att utan dröjsmål vidta samordnade och hållbara åtgärder som garanterar rättvisa och tillgängliga förfaranden för att människor i behov av internationellt skydd ska beviljas asyl i Europeiska unionen och andra mottagarländer, i stället för att lämna över ansvaret på i första hand de medlemsstater som ligger i frontlinjen eller grannländerna till konfliktområdena bära detta ansvar. Parlamentet framhåller att det ekonomiska stödet inte räcker till med tanke på tvångsförflyttningarnas utbredning och omfattning, som även förvärras av bristen på lämpliga och effektiva lösningar när det gäller att ta itu med de bakomliggande orsakerna till dessa tvångsförflyttningar.

23. Europaparlamentet betonar de folkrättsliga förpliktelserna när det gäller flyktingar, och uppmanar alla länder som ännu inte har gjort det att ratificera och genomföra flyktingkonventionen och dess protokoll. Parlamentet uppmanar alla länder att utöka skyddet för internflyktingar, vilket är fallet i mekanismer som Afrikanska unionens konvention om skydd och stöd till internflyktingar i Afrika (Kampalakonventionen).

24. Europaparlamentet understryker att begreppen säkra länder och säkra ursprungsländer inte får hindra individuella prövningar av asylansökningar. Parlamentet kräver insamling av specialiserad, detaljerad och regelbundet uppdaterad information om rättigheter för människor, särskilt kvinnor, barn, personer med funktionsnedsättning och hbtqi-personer, i de asylsökandes ursprungsländer, inklusive de länder som anses vara säkra.

25. Europaparlamentet framhåller att alla upptänkliga åtgärder måste vidtas för att säkerställa värdiga levnadsvillkor för flyktingar i såväl medlemsstaterna som flyktinglägren, i synnerhet när det gäller hälso- och sjukvård, möjligheten att fullfölja en utbildning och möjligheten att arbeta.

26. Europaparlamentet understryker behovet av att främja möjligheterna till utbildning. Parlamentet efterlyser en harmonisering av erkännandet av kvalifikationer och skydd av migrerande arbetstagares rättigheter och sociala trygghet i linje med ILO:s centrala konventioner. Parlamentet efterlyser undertecknande och ratificering av den internationella konventionen om skydd av alla migrerande arbetstagares och deras familjemedlemmars rättigheter.

27. Europaparlamentet anser att tillfälligt eller subsidiärt skydd som grundas på antagandet att flyktingar kommer att återvända hem så tidigt som möjligt skapar en brist på framtidsutsikter och möjligheter till integration. Parlamentet påminner om vikten av den positiva roll som flyktingar kan spela i återuppbyggnaden av sina samhällen när de återvänder till sina länder eller från utlandet.

28. Europaparlamentet fördömer det dramatiska antalet dödsfall bland migranter i Medelhavet och uttrycker sin oro över de ökande antalen kränkningar av migranternas och asylsökandes mänskliga rättigheter på deras väg till Europa.

29. Europaparlamentet uttrycker allvarlig oro för antalet ensamkommande barn som har försvunnit. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att upprätta en databas med information om ensamkommande barn som har kommit till medlemsstaterna.

30. Europaparlamentet betonar behovet att finna hållbara diplomatiska och politiska lösningar på våldsamma konflikter och att investera i effektiva mekanismer för tidig varning och konfliktförebyggande, så att man kan begränsa konflikterna framöver. EU uppmanas att inleda gemensamma diplomatiska insatser med internationella partner och viktiga regionala aktörer och organisationer för att spela en starkare och mer proaktiv roll på områdena konfliktförebyggande, medling, konfliktlösning och försoning och säkerställa människors rätt att stanna i sina hemländer och regioner. Parlamentet understryker att detta bör höra till kärnverksamheten för Europeiska utrikestjänsten, som bör förses med nödvändiga resurser och befogenheter för att göra detta möjligt, även när det gäller budget och personal. Parlamentet påminner i detta sammanhang om den viktiga roll som innehas av EU:s delegationer och särskilda representanter. Parlamentet framhåller att åtgärderna med anledning av tvångsförflyttningar och migration bör vara behovs- och rättighetsbaserade och ta hänsyn till befolkningens sårbarhet och inte bör begränsas till humanitärt bistånd utan även måste inbegripa aktörer på utvecklingsområdet och i det civila samhället.

Onsdagen den 5 april 2017

31. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att på ett seriöst sätt ta på sig sitt ansvar när det gäller utmaningen med klimatförändringen, att snabbt genomföra Parisavtalet och att inta en ledande roll när det gäller att erkänna klimatförändringens inverkan på stora tvångsflyttningar, eftersom tvångsflyttningarnas omfattning och frekvens troligtvis kommer att öka. Parlamentet uppmanar särskilt EU att ställa tillräckliga medel till förfogande för de länder som drabbats av klimatförändringen, för att hjälpa dem att anpassa sig till dess konsekvenser och att mildra dess effekter. Parlamentet betonar att detta inte får ske på bekostnad av traditionellt utvecklingsamarbete som syftar till att minska fattigdomen. Parlamentet anser att det bör upprättas en särskild internationell skyddsstatus för personer som tvångsflyttats på grund av klimatförändringar, vilken tar hänsyn till de särskilda faktorerna i dessa människors situation.

32. Europaparlamentet lovordar det arbete som lokala och internationella icke-statliga organisationer och det civila samhällets organisationer, trots alla svårigheter och faror de står inför, utför när det gäller att leverera brådskande och – i många fall – livräddande hjälp till de mest sårbara personerna i flyktingarnas och migranternas ursprungs-, transit- eller destinationsländer. Parlamentet påpekar att detta arbete i många fall har fyllt det tomrum som lämnats av staterna och världssamfundet i stort.

33. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att ändra den nuvarande synen på flyktingar, dvs. att de bara är en börda, och betonar de positiva bidrag de kan ge till sina värdssamhällen, om de får chansen. Parlamentet rekommenderar att flyktingar görs delaktiga i fastställandet av definitionen och utformningen av de politiska svar som berör dem direkt och i skapandet eller förstärkningen av de nödvändiga programmen. Parlamentet uppmanar EU:s institutioner och organ att inom sina förvaltningar införa praktikplatser särskilt riktade till unga, högskoleutbildade flyktingar som är lagligt bosatta inom EU, så att dessa personer kan föregå med gott exempel och så att man visar på nyttan av att investera i den unga generationen.

EU:s yttre åtgärder och partnerskap med tredjeländer

34. Europaparlamentet betonar att EU:s yttre åtgärder bör vara fredsriktade, proaktiva och framåtblickande i stället för att huvudsakligen utgöra reaktioner på nya kriser som uppstår, med mål som hela tiden förändras. Parlamentet stöder närmare samarbete mellan EU och tredjeländer när det gäller säkerhet, utbildning och informationsutbyte, i syfte att förbättra migrationshanteringen och undvika nya migrationskriser. Parlamentet påminner om att migration som företeelse har sina rötter i en komplex uppsättning faktorer, såsom en växande befolkning, fattigdom, brist på möjligheter, otillräckliga arbetstillfällen, politisk instabilitet, människorättskränkningar, politiskt förtryck, förföljelse, militära konflikter och andra former av våld samt klimatförändringar. Om man tar itu med dessa problem kan man minska de underliggande drivkrafterna bakom tvångsflyttningarna och migrationen. Parlamentet understryker det viktiga behovet av att förstärka en konsekvent politik på två nivåer: mellan EU:s inre och yttre politik, och – inom själva de yttre åtgärderna – mellan utvecklingspolitiken, den europeiska grannskapspolitiken, de bilaterala förbindelserna med EU:s strategiska partner samt utvecklings- och handelspolitiken. Parlamentet anser att handelspolitiken med utvecklingsländerna bör vara ömsesidigt fördelaktig, samtidigt som man tar vederbörlig hänsyn till de ekonomiska skillnaderna mellan dessa länder och EU. Parlamentet understryker vikten av kommissionärernas grupp för yttre åtgärder när det gäller att samordna EU:s migrationsåtgärder på högsta politiska nivå och ge impulser till en ambitiös gemensam migrationspolitik i EU.

35. Europaparlamentet betonar behovet av att införa en övergripande strategi för yttre konflikter och kriser genom att kartlägga förflyttningarnas direkta och indirekta ekonomiska, miljömässiga, sociala, skattemässiga och politiska effekter på tredjeländer för att bättre anpassa utvecklingspolitiken till deras behov.

36. Europaparlamentet påpekar att översynen av den europeiska grannskapspolitiken som lades fram den 18 november 2015 föreskriver att tredjeländer som gränsar till EU:s partnerstater ska göras delaktiga inom ramen för ett utökat samarbete. Parlamentet uppmanar således enträget till införande av tematiska ramar för att erbjuda ett samarbete mellan EU, partnerländerna i det södra grannskapet och regionala nyckelaktörer, särskilt i Afrika, om regionala frågor såsom säkerhet, energi och hantering av flyktingar och migrationsströmmar.

37. Europaparlamentet upprepar att "mer för mer-principen" bör ligga till grund för EU:s utrikespolitik, enligt vilken EU bör utveckla allt närmare (ekonomiska) partnerskap med de länder som gör framsteg när det gäller demokratiska reformer. Parlamentet understryker att ett fokus på att förbättra livskvaliteten för människor i tredjeländer bör vara en av prioriteringarna i EU:s utrikespolitik.

Onsdagen den 5 april 2017

38. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att, i samarbete med medlemsstaterna, arbeta för att skapa nationell, ekonomisk och samhällelig återhämtningsförmåga i synnerhet inom EU:s grannländer och i de omgivande regionerna, bland annat genom den europeiska grannskapspolitiken och andra EU-instrument.

39. Europaparlamentet fördömer den ökande kriminaliseringen av migration på bekostnad av de mänskliga rättigheterna för de berörda människorna samt den dåliga behandlingen och det godtyckliga kvarhållandet av flyktingar i tredjeländer. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och utrikesjämbuden att ta upp denna fråga, bland annat inom ramen för sina människorättsdialoger och i kommittéer för rättvisa, frihet och säkerhet, och att utveckla skyddskapacitet i tredjeländer som utgör transitländer.

40. Europaparlamentet efterlyser en verklig, människorättsbaserad gemensam europeisk migrationspolitik grundad på principen om solidaritet mellan medlemsstaterna i enlighet med artikel 80 i EUF-fördraget, med ett säkerställande av EU:s yttre gränser och adekvata lagliga vägar för säker och välordnad migration, inklusive cirkulär migration, som en hållbar långsiktig politisk åtgärd för att främja tillväxt och sammanhållning inom EU, i syfte att fastställa en klar och tydlig ram för EU:s förbindelser med tredjeländer. Kommissionen och rådet uppmanas att införa ett europeiskt blåkort för att bättre hantera ekonomisk migration. Parlamentet varnar för att varje politisk åtgärd som går på tvärs med EU:s grundläggande värden i artikel 8 i EU-fördraget och i stadgan om de grundläggande rättigheterna skulle skada EU:s trovärdighet och dess förmåga att påverka den internationella utvecklingen. Parlamentet noterar att EU:s yttre politik för migration behöver avtal med tredjeländer som vägleds av långsiktiga mål med syftet att etablera varaktiga partnerskap. Parlamentet påminner om att sådana partnerskap bör grundas på dialog, gemensamma intressen och ömsesidigt ansvar. Parlamentet välkomnar EU:s åtgärdsplan mot smuggling av migranter (2015–2020), där man föreställer sig ett närmare samarbete med tredjeländer, men understryker samtidigt att genomförandet av en gemensam EU-politik för laglig migration skulle spela en avgörande roll när det gäller att knäcka smugglarnas affärsmodell och motverka människohandel. Kommissionen uppmanas att anpassa EU:s befintliga regelverk fullständigt till FN:s protokoll om människohandel och säkerställa ett tillräckligt skydd för migranter som har utsatts för våld eller övergrepp.

41. Europaparlamentet begär att alla avtal med tredjeländer garanterar att migranternas rättigheter, oavsett deras status, är förenliga med internationell rätt, och uppmanar till antagande av relevant lagstiftning, inklusive när det gäller asyl, vilket framför allt innebär att enbart en irreguljär gränspassage inte ska betraktas som en grund för fängslande.

42. Europaparlamentet framhåller hur viktigt det är att samarbeta med tredjeländer i kampen mot människohandel och människosmuggling, så att nätverken kan angripas i ett så tidigt skede som möjligt. Parlamentet understryker i detta sammanhang att man måste stärka det rättsliga samarbetet och polissamarbetet med dessa länder för att identifiera och upplösa nätverken. Parlamentet påminner dessutom om att man måste stärka dessa länders förmåga, så att de effektivt kan lagföra och straffa de ansvariga. Parlamentet ser därför gärna att samarbetet mellan EU, medlemsstaterna, Europol, Eurojust och berörda tredjeländer uppmuntras. Parlamentet bekräftar återigen att de åtgärder som vidtas mot människohandel inte bör inverka menligt på de rättigheter som tillkommer människohandelsoffer, migranter, flyktingar och personer i behov av internationellt skydd. Parlamentet kräver ett omedelbart stopp för frihetsberövanden av människohandelsoffer och barn.

43. Europaparlamentet påpekar att nätverk för människohandel och människosmuggling använder internet fullt ut i sin kriminella verksamhet och att det därför är mycket viktigt att EU stärker sina åtgärder, särskilt inom Europol och EU-enheten för anmälan av innehåll på internet (IRU), och sitt samarbete med tredjeländer på detta område.

44. Europaparlamentet påminner om att människohandelnätverken kan använda lagliga migrationsvägar för att föra sina offer till Europa. De kriterier som tredjeländerna måste uppfylla innan ett avtal om viseringsliberalisering ingås med EU bör särskilt inkludera samarbete med ovannämnda tredjeländer när det gäller att bekämpa människohandel. Kommissionen uppmanas att, under förhandlingarna om dessa avtal, särskilt uppmärksamma detta problem liksom även problemet med bekämpning av smugglare.

45. Europaparlamentet välkomnar inställningen att EU bör fastställa tydliga prioriteringar och mätbara mål för all gemensam politik och i synnerhet vid kontakter med tredjeländer. Parlamentet understryker att det bör delta i inrättandet av dessa tydliga mål. Parlamentet anser att yttre åtgärder från EU som baseras på en gemensam strategi kommer att vara det enda sättet för att säkra en starkare och mer effektiv politik. Parlamentet efterlyser enhetliga och samordnade insatser mellan EU och medlemsstaterna eftersom ensidiga initiativ, vare sig det rör sig om interna eller yttre förbindelser, kan underminera bärkraften hos och framgången för vår gemensamma politik och våra gemensamma intressen.

Onsdagen den 5 april 2017

46. Europaparlamentet efterlyser bättre skydd av EU:s yttre gränser för att hindra olagliga inresor till EU, bekämpa människosmuggling och förhindra förluster av människoliv till havs. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang inrättandet av den europeiska gräns- och kustbevakningen, som bygger på Frontex, eftersom detta kommer att bidra till en mer effektiv hantering av migration. Parlamentet betonar dock behovet av mer ekonomiskt och tekniskt stöd till gränsskydd för alla EU:s sydöstra medlemsstater, EU:s kandidatländer och andra partnerländer i regionen. Det är framför allt beklagligt att parlamentet inte utövar någon kontroll över den externa verksamheten i Europeiska gränsbevakningsbyrån, och parlamentet uppmanar i detta sammanhang byrån att systematiskt rapportera till parlamentet om genomförandet av sina samarbetsavtal och gemensamma insatser med tredjeländer och det civila samhället.

47. Europaparlamentet framhåller att öppnandet av säkra och lagliga vägar för asylsökande och potentiella migranter skulle göra det möjligt för dem att använda formella inrese- och utresevägar, vilket således skulle slå undan benen för människohandlarnas och de tillhörande organiserade brottsnätverkens verksamhet. Parlamentet betonar att bristen på lagliga migrationsvägar ofta leder till ökade olagliga metoder för rörlighet, vilket i sin tur innebär ökad sårbarhet och risk för övergrepp under alla skeden i migrations- och flyktingprocessen. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang ett akut, specifikt och konkret inrättande av organiserade, säkra och lagliga vägar in i hela EU genom bl.a. effektivare arrangemang för familjeåterföreningar och vidarebosättningsprogram. Medlemsstaterna uppmanas återigen att tillvarata alla befintliga möjligheter att utfärda humanitära visum, särskilt för utsatta personer och i synnerhet ensamkommande barn, vid unionens ambassader och konsulat i ursprungs- eller transitländer. Parlamentet begär att det gemensamma europeiska asylsystemet också ska möjliggöra att ansökningar om asyl, liksom behandlingen av asylansökningar, kan äga rum utanför EU eller vid EU:s yttre gränser. Parlamentet efterlyser EU-stöd till upprättandet av humanitära korridorer vid hanteringen av allvarliga flykting- och tvångsförflyttningskriser, i syfte att ge humanitärt bistånd och se till att flyktingarnas mest grundläggande behov täcks och deras mänskliga rättigheter respekteras. Parlamentet noterar kommissionens förslag om inrättande av en unionsram för vidarebosättning men begär att arbetet ska fortsätta på EU-nivå när det gäller att skapa och stärka lagliga vägar som skulle kunna vara ett komplement till vidarebosättning.

48. Europaparlamentet noterar den nya partnerskapsramen med tredjeländer som ett tecken på konkreta politiska åtgärder, särskilt eftersom den med sin tvådelade strategi syftar till att inkludera mål på kort sikt, såsom att rädda liv i Medelhavet och öka andelen återvändande till ursprungs- och transitländer, liksom även mål på lång sikt, såsom att ta itu med de bakomliggande orsakerna till irreguljär migration och tvångsförflyttning genom stärkt EU-stöd till tredjeländer för kapacitetsuppbyggnad och genom att förbättra deras politiska, sociala och ekonomiska situation. Parlamentet betonar att framgångarna för strategin enligt meddelandet från juni 2016 är beroende av EU:s förmåga att erbjuda tredjeländer som är transit- och ursprungsländer konkreta, gemensamt överenskomna incitament, och att det är oroande att det som erbjuds är relativt begränsat och huvudsakligen inriktat på gränsförvaltning eller system för stöd vid självmant återvändande, dvs. åtgärder som visserligen är nödvändiga och välkomna men som genomförs på kort sikt och bara utgör en del av det åtgärds paket som krävs i en extremt komplex situation. Parlamentet understryker att den nya partnerskapsramen inte får bli den enda pelaren för EU:s migrationsåtgärder, och lyfter fram behovet att väga upp nämnda svarsåtgärder och komplettera dem med andra åtgärder, varvid man bör inrikta sig på utvecklingen av lokala ekonomier, utbildning och regional rörlighet samt högre skyddsnivåer i transit- och ursprungsländer.

49. Europaparlamentet påminner om vikten av ett balanserat synsätt i den nya partnerskapsramen. Parlamentet varnar för det kvantitativa synsättet i den nya partnerskapsramen och de därmed sammanhängande "migrationspakterna", där "mätbara ökning av antalet återvändande" betraktas som EU:s centrala mål. Parlamentet påpekar att antalet återvändande tveklöst beror på typen av migrationsströmmar och situationerna i ursprungsländerna. Parlamentet betonar att de kortsiktiga målen med pakterna bör vara inriktade på hur man bäst hanterar de utmaningar som tredjeländer står inför, också genom att utveckla lagliga vägar för migration, vilket i sin tur kommer att leda till en minskning av både den irreguljära migrationen och antalet människor som dör i Medelhavet. Parlamentet efterlyser en ökning av de stipendier som finns tillgängliga för unga människor från tredjeländer. Parlamentet välkomnar att EU-program för återvändande och återintegrering stöder kapacitetsuppbyggnad och förbättring av migrationshantering i transit- och ursprungsländer. Parlamentet efterlyser en utvärdering av genomförandet av EU:s politik för återvändande. Parlamentet påpekar behovet av att tredjeländer uppfyller sina skyldigheter enligt återtagandavtal.

50. Europaparlamentet betonar behovet av att bygga upp nära partnerskap med EU-kandidatländer och möjliga kandidatländer på västra Balkan om frågor rörande migration samt att tillhandahålla nödvändigt stöd och samarbete vad gäller hantering av migrationsflöden i regionen.

Onsdagen den 5 april 2017

51. Europaparlamentet efterlyser partnerskap för rörlighet och avtal för cirkulär migration i syfte att underlätta tredjelandsmedborgares rörelser mellan sina länder och EU och upprätthålla den socioekonomiska utvecklingen hos båda parter.

52. I samband med EU:s fortbildningsverksamhet och utbytet av bästa praxis med tredjeländer är det enligt Europaparlamentet viktigt att EU fokuserar på relevant lagstiftning och praxis inom EU och på internationell nivå, särskilt när det gäller grundläggande rättigheter, tillgång till internationellt skydd, sök- och räddningsinsatser samt bättre identifiering av och stöd till utsatta personer. Parlamentet anser att detta framför allt gäller fortbildning om gränsförvaltning, som i enlighet med internationell rätt aldrig bör användas som ett instrument för att hindra personer från att lämna sitt land.

53. Europaparlamentet manar till största möjliga vaksamhet när det gäller behandlingen av de migranter som skickas tillbaka till sitt ursprungsland eller till ett tredjeland. Alla dialoger om återvändande och återtagande, särskilt när det gäller återtagandeaftal, bör systematiskt ta itu med frågan om hur migranterna ska kunna återvända och återintegreras på ett säkert sätt. Parlamentet understryker att de måste åtnjuta full säkerhet och skydd mot förnedrande och omänsklig behandling, bland annat i förvarsenheter, och att EU måste stödja program för återintegrering. Parlamentet påminner om att inga människor får skickas tillbaka eller återsändas med tvång till länder där deras liv hotas eller där deras frihet kan komma att inskränkas på grund av deras ursprung, religion, nationalitet, tillhörighet till viss samhällsgrupp eller politiska åskådning eller där de riskerar att utsättas för tortyr, förnedrande behandling och, mer generellt, människorättskränkningar. Kollektiva utvisningar och avvisningar är förbjudna enligt internationell rätt.

54. Europaparlamentet uppmuntrar de ansvariga för utrikes- och utvecklingspolitiken att i samband med återsändande se till att de personer som återsänds garanteras en korrekt behandling och respekt för sin personliga integritet. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att ta fram kompletteringsprogram för att se till att det i ursprungsländerna genomförs konkreta hjälpprogram som omfattar både yrkesmässiga utbildningsåtgärder, program för uppbyggnad av näringslivsstrukturer, däribland nystartade företag och småföretag, och yrkesmässiga och akademiska utbytesprogram med EU-medlemsstater.

55. Europaparlamentet understryker att det i partnerskapsavtal såsom partnerskap för rörlighet bör säkerställas att migranter säkert kan tas emot i transit- och ursprungsländer, på ett sätt varigenom deras grundläggande rättigheter helt och hållet respekteras. Parlamentet betonar att det utövar ett tydligt inflytande över EU:s avtal om återtagande och rörlighet enligt vad som anges i Lissabonfördraget (artikel 79.3 i EUF-fördraget), och framhåller specifikt att parlamentet måste ge sitt godkännande innan associeringsavtal eller liknande avtal ingås (artikel 218.6 v i EUF-fördraget) samt att det omedelbart och fullständigt ska informeras i alla skeden av förfarandet (artikel 218.10 i EUF-fördraget).

56. Europaparlamentet påminner om sin ståndpunkt i resolutionen av den 12 april 2016, där man ville att EU:s återtagandeaftal ska prioriteras framför de bilaterala avtal som medlemsstaterna ingår med tredjeländer. Parlamentet påminner om att det nyligen utarbetats ett nytt europeiskt dokument om återvändande, och framhåller att dess erkännande bör uppmuntras systematiskt i alla nya återtagandeaftal.

57. Europaparlamentet välkomnar de högnivådialoger som förts av vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen, och i vissa fall av medlemsstater på hela EU:s vägnar, som en god och ändamålsenlig metod som främjar samordning. Parlamentet betonar att kommissionen och utrikestjänsten bör sörja för samordning. Kommissionen och utrikestjänsten uppmanas att regelbundet informera parlamentet om dessa dialoger och rapportera om det exakta operativa genomförandet av Rabat- och Khartoumprocesserna och de prioriterade initiativ som man enades om vid toppmötet i Valletta. Parlamentet upprepar att ömsesidigt ansvarstagande för de partnerskap som upprättats mellan EU och tredjeländer är ett grundläggande villkor för att unionens migrationspolitik ska fungera. Parlamentet beklagar att de paket avsedda för prioriterade länder inom den nya partnerskapsramen som utarbetats av kommissionen, utrikestjänsten och medlemsstaterna inte har vare sig presenterats, diskuterats eller godkänts av unionsmedborgarnas folkvalda. Parlamentet fördömer bristen på öppenhet och begär att parlamentet involveras i utarbetandet av migrationspakterna och granskningen av genomförandet av desamma. Härvid måste fullständig respekt för mänskliga rättigheter, internationell humanitär rätt och åtaganden om utveckling enligt EU-fördraget säkerställas.

58. Europaparlamentet konstaterar att målen i 2030-agendan för hållbar utveckling kan uppnås endast om EU och partnerländerna integrerar en välkontrollerad migrationsdynamik i sina respektive strategier för hållbar utveckling. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen och utrikestjänsten att hjälpa transitländer upprätta integrationsstrategier för migranter och asylsystem med en hög skyddsstandard.

Onsdagen den 5 april 2017

59. Europaparlamentet understryker att EU:s bistånd och samarbete måste vara anpassat för att åstadkomma utveckling och tillväxt i tredjeländer – och därigenom även främja tillväxt inom EU – och minska och på sikt utrota fattigdomen i enlighet med artikel 208 i EUF-fördraget. EU:s bistånd och samarbete ska däremot inte vara anpassat för att uppmuntra tredjeländer till samarbete om återtagande av irreguljära migranter. Inte heller ska det vara anpassat för att med tvångsmedel avskräcka människor från att flytta eller att stoppa flödena till Europa. Parlamentet påminner om att både biståndsgivare och regeringar i länder som tar emot bistånd måste arbeta med att göra biståndet mer effektivt. Parlamentet konstaterar att migrationsflöden är en internationell realitet och inte bör komma att utgöra en indikator på resultatet av EU:s externa migrationspolitik, och att avtal med tredjeländer ska styras av långsiktiga mål och genom upprättande av hållbara partnerskap samt respekt för mänskliga rättigheter.

60. Europaparlamentet understryker vikten av att konsultera det civila samhället inom ramen för all extern politik i EU genom att särskilt uppmärksamma fullt deltagande, öppenhet och adekvat informationsspridning när det gäller alla politiska åtgärder och processer på migrationsområdet.

61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föra ett nära samarbete med icke-statliga organisationer och experter som är verksamma i de asylsökandes ursprungsländer i syfte att kartlägga de bästa möjliga sätten att hjälpa enskilda och samhällsgrupper som befinner sig i de mest utsatta situationerna. Kommissionen uppmanas att engagera icke-statliga organisationer och experter i de asylsökandes ursprungsländer i syfte att komma fram till vilka mekanismer och verktyg som fungerar bäst inom konfliktförebyggande.

62. Europaparlamentet betonar att kommissionen – i syfte att undvika dubbelarbete, maximera globalt bistånds inverkan och effektivitet och säkerställa att huvudfokus riktas på utveckling – bör upprätthålla en stark dialog med lokala och internationella icke-statliga organisationer, det civila samhället och lokal förvaltning i partnerländer samt med FN om utformningen, genomförandet och utvärderingen av politiken rörande migration, tvångsflyttning och flyktingar.

63. Europaparlamentet fäster uppmärksamhet vid avsikten att se över programdokument för utvecklingssamarbete i syfte få gjort vad som krävs med avseende på de nya migrationspakterna. Parlamentet betonar att denna översyn behöver göras i linje med principerna för biståndseffektivitet och i dialog med partnerländer, europeiska och lokala organisationer i det civila samhället samt den privata sektorn. Parlamentet begär att det involveras fullt ut i alla skeden av översynen, inbegripet delen avseende programdokument inom ramen för Europeiska utvecklingsfonden (EUF). Medlemsstaterna uppmanas att se över sitt utvecklingsbistånd i linje med åtagandet om 0,7 procent av BNI, i syfte att uppnå målen för hållbar utveckling.

64. Europaparlamentet efterlyser en balanserad diskussion mellan EU och dess externa partner. Parlamentet rekommenderar att EU och dess medlemsstater åtar sig att erbjuda ökade lagliga migrationsmöjligheter till EU, vare sig det handlar om att söka skydd, sker i arbets- eller utbildningssyfte, eller rör familjeåterförening.

65. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att främja snabbare, billigare och säkrare överföring av migranternas penningöverföringar i både i sändnings- och mottagningslandet, inbegripet genom en minskning av överföringskostnader enligt vad som föreskrivs i New York-deklarationen om flyktingar och migranter av den 19 september 2016.

66. Europaparlamentet är ytterst oroat över den fortgående konflikten i Syrien, där våld mot civilbefolkningen, attacker mot civil infrastruktur och sjukhus och överträdelser av internationell humanitär rätt under de senaste fem åren har lett till att hälften av landets befolkning tvångsflyttats. EU och medlemsstaterna uppmanas att förbättra medlen avseende konfliktförebyggande och krishantering och att spela en större roll i konfliktlösningen i EU:s närområde, särskilt i konflikten i Syrien. Parlamentet uttrycker sitt fulla stöd för Syriens grannländer, som fortsatt visar prov på extraordinär solidaritet när de hyser miljontals flyktingar trots sina begränsade resurser. Parlamentet påminner om att en stor del av dessa flyktingar fortsätter att leva under undermåliga förhållanden med begränsad eller obefintlig tillgång till rättsligt erkännande, hälsovårds- eller utbildningssystem eller arbetsmarknader. Parlamentet är djupt oroat över ödet och den humanitära situationen för de 75 000 människor som är fast vid den jordanska gränsen i det informella lägret i Rukban. EU och dess medlemsstater uppmanas att fortsätta och utöka sitt samarbete och sin dialog med Libanon och Jordanien och att utöka sitt ekonomiska stöd genom både internationella organisationer och europeiska kanaler, såväl som med andra tredjeländer som utgör värdländer för att säkerställa, för det första, att flyktingbefolkningar kan åtnjuta anständiga levnadsvillkor, få tillgång till grundläggande tjänster och beviljas rättigheter för fri rörlighet och arbetsmöjligheter samt, för det andra, att medel når sina slutmål. Parlamentet betonar att detta bör kopplas till bistånd till värd samhällena för att stärka deras ekonomiska återhämtning.

Onsdagen den 5 april 2017

67. Europaparlamentet konstaterar att efter genomförandet av det politiska avtal som ingicks av medlemsstaterna och Turkiet den 18 mars 2016 har antalet människor som kommer fram till medlemsstater som ligger i frontlinjen minskat. Parlamentet understryker de farhågor om detta politiska avtal som yttrats offentligt av internationella humanitära organisationer, i synnerhet med avseende på respekten för internationell rätt och mänskliga rättigheter. Parlamentet är bekymrat över situationen i Turkiet och de konsekvenser den kan få för bedömningen av huruvida landet är säkert eller inte. Parlamentet betonar att viseringsliberalisering för Turkiet inte får uppfattas som en belöning för samarbete med EU på migrationsområdet utan som ett resultat av strikt uppfyllande av alla de riktmärken som upprättats av EU. Parlamentet varnar för kopiering av denna modell i andra länder eftersom det är nödvändigt att beakta varje lands och regions egna särdrag.

68. Europaparlamentet är oerhört oroat över människorättsituationen i Turkiet, där grundläggande rättigheter såsom yttrande- eller mötesfriheten ständigt kränks, där befolkningen i landets sydöstra del angrips av sin egen regering, där mer än 30 000 offentliganställda har avskedats av politiska skäl samt där mer än 130 mediekanalet har stängts ned av myndigheterna.

69. Europaparlamentet beklagar bristen på samråd och öppenhet vid formuleringen av den nyligen undertecknade gemensamma vägen framåt för migrationsfrågor mellan Afghanistan och EU som huvudsakligen är inriktad på återtagande och som innefattar obegränsat återvändande av afghanska medborgare, både på frivillig och ofrivillig basis. Parlamentet är oroat över de möjliga följderna för afghanska asylsökande, som 2016 utgjorde den näst största nationella gruppen i EU som ansökte om asyl. Parlamentet påminner om att återvändanden endast kan ske efter vederbörlig hänsyn till varje enskilt fall, med fullständig respekt för deras rättigheter, och uppmanar EU och medlemsstaterna att anslå tillräckliga medel för att påskynda nuvarande administrativa och rättsliga förfaranden.

70. Europaparlamentet beklagar djupt att EU och dess medlemsstater, inom ramen för EU:s politiska ram för migration och svarsåtgärd på flyktingflöden, har valt att ingå avtal med tredjeländer som undviker den parlamentariska granskning som hör samman med gemenskapsmetoden. Kommissionen uppmanas att åtminstone två gånger om året inbegripa en utvärderingsmekanism för alla politiska deklarationer som tecknas med tredjeländer i syfte att bedöma huruvida dessa avtal ska fortsätta gälla eller ingås. Parlamentet betonar behovet av att inbegripa skydd för mänskliga rättigheter i alla avtal som ingås inom ramen för migrations- och flyktingpolitik.

71. Europaparlamentet betonar att EU:s politik gentemot Afrika är central för stabilitet och utveckling under de kommande åren och årtiondena. Parlamentet anser att den rad länder som sträcker sig genom Sahelregionen och Afrikas horn, såväl som de instabila områdena norrut och söderut därifrån, bör förbli i EU:s fokus. Parlamentet belyser kopplingen mellan utveckling, säkerhet och migration och efterlyser närmare samarbete inom konfliktförebyggande och konflikthantering, såväl som inom hantering av de bakomliggande orsakerna till destabilisering, tvångsförflyttning och irreguljär migration, främjande av motståndskraft, ekonomiska och lika möjligheter samt förhindrande av kränkningar av mänskliga rättigheter. Parlamentet anser att EU ska spela en större roll i stabiliseringen av Libyen, även som ett medel för att stoppa de pågående kränkningar av mänskliga rättigheter som drabbar libyer, flyktingar och migranter.

Lämpliga medel för åtgärder

72. Europaparlamentet erkänner kommissionens förslag om en ny och ambitiös extern investeringsplan för att mobilisera investeringar i EU:s grannländer och i tredjeländer under utveckling förutsatt att planen genomförs med full insyn och att investeringarna hjälper till att förbättra förhållandena i mottagarländerna och motverkar korruption och dåligt styre. Parlamentet konstaterar att den föreslagna Europeiska fonden för hållbar utveckling delvis kommer att finansieras genom anslag från Europeiska utvecklingsfonden (EUF), instrumentet för utvecklingssamarbete och det europeiska grannskapsinstrumentet, vilket utgör användning av utvecklingsmedel för att främja investeringar i den privata sektorn. Parlamentet anser att åtgärder för att stödja den privata sektorn i tredjeländer samtidigt som man främjar en miljö präglad av goda styrelseformer och affärsmetoder inte bör presenteras som nya åtgärder och att de bör stärkas ytterligare. Kommissionen uppmanas att säkerställa konsekvens mellan externa finansieringsinstrument – t.ex. finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete och EUF – och projekt i syfte att inrikta EU:s bistånd på prioriterade områden och undvika en fragmentering av medlen och ansträngningarna. Parlamentet betonar att det krävs systematisk additionalitet, både när det gäller valet av politik man stöder och det ekonomiska genomförandet av den.

73. Europaparlamentet understryker att de 3,35 miljarder euro som öronmärks för den nya Europeiska fonden för hållbar utveckling som en del av den externa investeringsplanen motsvarar mer än 5 procent av de sammanlagda medel som finns tillgängliga för EUF, finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete och europeiska grannskapsinstrumentet inom ramen för den fleråriga budgetramen. Parlamentet uppmanar kommissionen att lämna mer detaljer om denna uppskattning och den förväntade effekten, och att ange hur den kan förvänta sig att medlemsstater, andra bidragsgivare och privata partner ska bidra med upp till 44 miljarder euro till den, när vissa medlemsstater ännu inte har bidragit till de befintliga förvaltningsfonderna.

Onsdagen den 5 april 2017

74. Europaparlamentet rekommenderar att tillräckliga resurser anslås för åtgärder som skräddarsytt för den tid som flyktingar och internflyktingar tillbringar i tillfälliga skyddsarrangemang, vilket måste vara en period full av möjligheter för utveckling och utbildning för alla generationer med utbildning för barn, yrkesutbildning för unga vuxna och arbetstillfällen för vuxna. Parlamentet anser att detta kommer att säkerställa att när det blir möjligt för dem att återvända hem, kommer dessa människor att vara "pånyttfödda" och kunna ge sina länder ny kraft, i stället för att ha brutits ner av år av väntan utan verkliga framtidsutsikter.

75. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag till revidering av den fleråriga budgetramen, särskilt när det gäller att förse EU-budgeten med mer omfattande krishanteringsinstrument. Parlamentet förväntar sig att den föreslagna revideringen av de finansiella reglerna kommer att förstärka ansvarsskyldigheten och den sunda finansiella förvaltningen. Parlamentet understryker att hanteringen av grundorsakerna till migrationsflödena även omfattar stöd till tredjeländers kapacitetsuppbyggnad.

76. Europaparlamentet understryker att EU bör se till att unionen har de medel som krävs för att nå sina mål och genomföra sin politik (artikel 311 i EUF-fördraget), eftersom EU utan tillräcklig finansiering inte kan utöva den funktion som unionen förväntas ha, och inte heller kan tillgodose unionsmedborgarnas förväntningar. Parlamentet framhåller de mänskliga, politiska och ekonomiska kostnader som uteblivna åtgärder medför. Halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen – eller senast förhandlingarna om nästa fleråriga budgetram – utgör ett tillfälle som måste utnyttjas när det gäller att se över de externa instrumenten med anknytning till migration, och även öka EU:s budget så att den gör det möjligt att avskaffa ad hoc-instrumenten och återupprätta budgetens enhet. Parlamentet betonar starkt behovet av att parlamentet ges en betydande tillsynsroll även inom detta område. Parlamentet beklagar djupt att kommissionen inte föreslog att öka budgetmedlen för externa åtgärder – en budgetpost som redan var förhållandevis liten – utan i stället riktar om utvecklingsinstrument till migrationen och på så sätt avviker från andra prioriteringar.

77. Europaparlamentet konstaterar att en ändring av fokuseringen för EU:s externa finansieringsinstrument i riktning mot säkerhet, fredsskapande verksamhet och konfliktlösning, migration och gränsförvaltning skapar nya utmaningar i fråga om dessa instruments ursprungliga mål och principer.

78. Europaparlamentet understryker att hantering av nya och ständiga katastrofer och sårbarheter erfordrar en långsiktig förutsägbar investering och efterlevnad av den nya agendan för hållbar utveckling, huvudsakligen genom främjande av gemensam riskbedömning, planering och finansiering mellan aktörer som är verksamma inom det humanitära området, utveckling, fredsbyggande och klimatförändringar.

79. Europaparlamentet anser att upprätthållandet av rättsstatsprincipen och kampen mot korrupktion måste vara en central programpunkt i EU:s åtgärder i ursprungsländer. Parlamentet understryker betydelsen av att riktiga kontroller av användningen av finansiering för tredjeländer utförs för att säkerställa att finansieringen används för det avsedda ändamålet.

80. Europaparlamentet konstaterar att inrättande av förvaltningsfonder och finansieringsinstrument av ad hoc-karaktär visserligen bidrar till att samla resurser och åstadkomma snabbhet och flexibilitet i EU:s åtgärder men samtidigt också kan äventyra principerna för utvecklingseffektivitet och undergräva såväl budgetens enhet som parlamentets budgetbefogenheter. Parlamentet vill därför att det ges en större tillsynsfunktion för användningen av dessa instrument, även genom – men inte begränsat till – att ingå i styrkommittéerna. Parlamentet påminner om att förvaltningsfonders ändamålsenlighet i mycket stor utsträckning är beroende av medlemsstaternas beredskap att bidra och deras fulla deltagande. Parlamentet kräver att Europaparlamentet ska kunna utöva kontroll över dessa instrument och att riktlinjer utarbetas för att införliva dem i EU-budgeten och i unionens befogenheter.

81. Europaparlamentet påpekar att förvaltningsfonden för nödåtgärder i Afrika inriktade på stabilitet och insatser mot de bakomliggande orsakerna till irreguljär migration och fördrivna personer, som inrättades vid toppmötet i Valletta, skulle ha beviljats 3,6 miljarder euro. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att frigöra ett belopp som motsvarar de 1,8 miljarder euro som kommissionen har frigjort.

82. Europaparlamentet efterlyser att förvaltningsfonderna följer samma regler och bestämmelser som gäller för EU:s traditionella finansieringsinstrument med avseende på öppenhet, lika behandling av partner samt möjlighet att tillhandahålla förutsägbar finansiering till partner i tid.

Onsdagen den 5 april 2017

83. Europaparlamentet uttrycker oro över att det i EU:s budgetförslag för 2017 planeras en utökning av hanteringen av migrationsflöden eller interna säkerhetsinitiativ på bekostnad av EU:s sammanhållningsfonder och insatser i världen.
84. Europaparlamentet uppmanar EU att noggrant och systematiskt utvärdera inverkan av de insatser, till vilka medel anslagits, rörande migration, tvångsförflyttning och flyktingar baserat på tillhandahållande av humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd av god kvalitet.
85. Europaparlamentet betonar att riktat stöd som baseras på den lokala situationen är centralt för en effektiv och resultatorienterad politik och att sådant stöd bör förhandlas fram med tredjeländer. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta fram tydliga och mätbara mål som ska genomföras inom ramen för finansieringsinstrumenten, inbegripet förvaltningsfonderna, på ett enhetligt och samordnat sätt.
86. Europaparlamentet välkomnar användningen av uppdrag inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP), såsom Eucap Sahel Niger och insatsen Eunavfor MED Sophia, som bör stärkas ytterligare som ett sätt att skydda EU:s yttre gränser och förhindra människohandel och smuggling av migranter. Parlamentet stöder samarbete med Nato- och EU-initiativ såsom Europols gemensamma operativa grupp Mare, när det gäller att samla in underrättelseuppgifter och bekämpa smugglare, samtidigt som det understryker att den globala rörligheten inte bör ses som ett hot utan som en möjlighet. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att det måste vara av avgörande betydelse vid alla dessa insatser att rädda människoliv till havs och säkerställa migranternas rättigheter. Parlamentet rekommenderar användning av verktyg för tidig varning inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (prognoser), medling och konfliktlösning, samtidigt som det betonar vikten av att inleda planeringsarbete för hållbara lösningar snarast möjligt i konfliktsituationer.
87. Europaparlamentet påminner om FN:s och EU:s strategiska partnerskap för fredsbevarande verksamhet och krishantering och dess prioriteringar för 2015–2018 som man enades om i mars 2015. Parlamentet uppmanar EU att fortsätta arbetet för att ta hänsyn till andra organisationers och länders centrala roll och underlätta medlemsstaternas bidrag. Parlamentet beklagar djupt att endast 11 av de 28 EU-länderna gjorde utfästelser vid ledarnas toppmöte om fredsbevarande den 28 september 2015. EU:s medlemsstater uppmanas att betydligt öka sina militära och polisiära bidrag till FN:s fredsbevarande uppdrag.
88. Europaparlamentet välkomnar och stöder Europeiska investeringsbankens initiativ till att upprätthålla ekonomisk motståndskraft i EU:s södra grannskap och på västra Balkan genom projekt som leder till skapande av arbetstillfällen, ekonomisk motståndskraft samt fattigdomsminskning i linje med Europeiska unionens utrikespolitik.
89. Europaparlamentet uppmanar enträget kommissionen och utrikestjänsten att så snart som möjligt tillhandahålla parlamentet och allmänheten en detaljerad översikt av de olika finansieringsinstrumenten och programmen – och av på vilka sätt de är kompatibla med medlemsstaternas program – i de 16 prioriterade länder⁽¹⁾ med vilka EU för högnivådialoger om migration, samt enligt den övergripande strategin för migration och rörlighet. Parlamentet är djupt oroat över att det bland de prioriterade länderna finns förtryckarregimer som själva utgör den främsta orsaken till att flyktingar flyr från sina länder. Parlamentet påminner om att den övergripande strategin för migration och rörlighet fortsatt är grundstommen i EU:s externa migrations- och asylpolitik, men konstaterar att politiska initiativ under senare tid har hänvisat till den bara i begränsad omfattning, och efterlyser därför ett klagörande av nämnda strategis relevans under rådande omständigheter, såväl som en översyn av densamma i linje med rekommendationerna från IOM.
90. Europaparlamentet välkomnar utplaceringen av europeiska sambandsmän för migration i prioriterade länder som ett första steg för att stärka EU:s samarbete med tredjeländer på migrationsområdet. Parlamentet rekommenderar förstärkningar av den personal som arbetar med rättsliga och inrikes frågor vid EU-delegationer med ett tydligt mandat att utveckla samordningen inom medlemsstaterna.
91. Europaparlamentet understryker behovet av ett decentraliserat tillvägagångssätt snarare att fortsätta med ett centraliserat tillvägagångssätt från Bryssel, genom att på ett bättre sätt utnyttja EU-delegationer, som på mycket kort tid har blivit ett mycket värdefullt verktyg, och genom att tillämpa en större flexibilitet och kortare programperioder, i synnerhet för riskländer. Parlamentet ser gärna att det utses regionala samordnare med förmåga att föra fram utveckling och samarbete samt yttre förbindelser för att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt som baseras på den lokala situationen på plats.
92. Europaparlamentet rekommenderar, med stöd från EU, främjandet av informationskampanjer i tredjeländer för att informera medborgare om deras rättigheter och skyldigheter vad gäller rörlighet samt att varna dem för de risker som de skulle kunna utsättas för under sin resa – i synnerhet med avseende på smugglare och människohandlare – i syfte att hjälpa dem att fatta de mest välgrundade besluten.

⁽¹⁾ Etiopien, Eritrea, Mali, Niger, Nigeria, Senegal, Somalia, Sudan, Ghana, Elfenbenskusten, Algeriet, Marocko, Tunisien, Afghanistan, Bangladesh och Pakistan.

Onsdagen den 5 april 2017

93. Europaparlamentet begär att programmen för partnersamverkan och insatser inom ramen för Taiex används på ett bättre sätt, inte enbart för utbyte av bästa praxis och utbildning, utan också för utveckling och samarbete med särskild tonvikt på länder som står under tryck.

o

o o

94. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och regeringarna i de 16 prioriterade länder som fastställts i den nya partnerskapsramen med tredjeländer enligt den europeiska migrationsagendan samt organisationer i det civila samhället som företräder och arbetar med migranter och flyktingar.
